

SPRY NoToKU 2020-2022, Nuorisotoimikunta esittäytyy

Eveliina Hietanen, Tia Hänninen, Jessica Montonen, Sara Saarenpää, Emma Koukkari, Minttu Ranta, Jennifer Pasanen, Elna Vaittinen, Henriikka Rantanen, Jenna Peltola ja Pinja Lännenpää.

Eveliina Hietanen, Pohjanmaa, 18v.

Olen Eveliina Hietanen 18v, Pohjanmaalta.

Olen aina ollut kiinnostunut raviurheilusta, johtuen varmasti siitä, että meillä on aina ollut hevosia. Olen aina pitänyt todella paljon eläimistä ja tottunut olemaan niiden kanssa.

Ensimmäinen oma poni tuli kun olin 4v, oli siis itsestänselvyys, että alan ajamaan kilpaa heti kun siihen on iän puolesta mahdollisuus.

Poniraviurheilu on antanut minulle itselleni todella paljon. Paljon hienoja kokemuksia, monia suuria voittoja sekä tietenkin kärsivällisyyttä, koskaan menestyminen ei ole itsestänselvyys.

Tällä hetkellä vain vähän harrastelen poniraviurheilua. Poniraviurheilu on sellainen harrastus, että jokaisella nuorella pitäisi olla mahdollisuus tähän lajiin, tämä antaa ja opettaa älyttömän paljon!

Minun mielestäni uusille poniraviurheilijoille pitäisi olla helpot, selkeät ja hyvät mahdollisuudet tähän lajiin, jotta uusia innokkaita kuskeja saataisiin enemmän!

Tia Hänninen, Nurmijärvi, 19v.

Moikka! Olen 18-vuotias Tia Hänninen Nurmijärveltä. Hevosharrastus sai alkunsa jo minun ollessa 4-vuotias kun ensimmäinen oma poni tuli. Olin sen verran pieni että ei oikein muistunut asioita mieleen kauheammin siltä ajalta. Ensimmäinen ravihevonen perheeseemme tuli suunnilleen samoihin aikoihin. Oma kiinnostukseni sai alkunsa kunnolle raviurheiluun kylläkin vasta muutamia vuosia myöhemmin, jolloin itse olin jo 14-vuotias. Seuraavana vuonna ajoinkin p-ajoluvan, hetken aikaa jouduin olemaan ilman ponia kun oma ponini kuoli puolisen vuotta ennen korttikurssia. Hetken aikaa ponittomana ja minulle tuli muutamaksi vuodeksi ylläpitoon Usvaniityn Hertta shettis tamma, sen kanssa oli oikein ilo touhuta kun poni oli kaikin puolin toimiva. Omasta ponista siinä tuli haaveiltua ja koska olin jo sen ikäinen että pikkuponi vuosia minulla taisi olla enään yksi jäljellä niin haaveet siirtyivät russeihin. Eikä siitä mennyt aikaakaan kun nykyinen silmäteräni saapui ylläpitoon, ostimme sen omaksi ja meidän kavioliitto on kukoistanut nyt vuodesta 2018 lähtien. Valmennan ja ajan kilpaa omalla russillani, tarkoituksena on tässä parin vuoden sisällä hankkia toinenkin.

Poniraviurheilu tulee olemaan harrastukseni niin pitkään kuin itse saan kilpailla ja myöskin hevosiin siirtyminen on tässä suunnitelmissa, hevonenkin tallissa jo valmiina.

Poniraviurheilun kannalta pitäis kehittää ainakin sitä että muille ei pidä olla ilkeitä radalla ja kaikki tulee ottaa huomioon, myöskin reilu kilpailu on hyvä pitää mielessä. Sääntöjä voitaisiin käydä läpi ennen lähtöjä. Poniraviurheilua pitäisi mielestäni tuoda enemmän esille, sekä sen harrastamista voitaisiin yrittää helpottaa jolloin useammilla nuorilla olisi siihen mahdollisuus.

Jessica Montonen, Espoo / Kaustinen, 17v.

Olen Jessica Montonen, kohta 17 vuotias hevosenhoitajaksi (suuntautumisena raviurheilu) opiskeleva tyttö. Oma kiinnostus lajia kohtaan lähti noin 4 vuotta sitten kun aloin vuokraamaan yhtä hevosta ja tallilla oli raviponi. Aloin sitten ajamaan ponilla ja ajoinkin p-ajoluvan mutten päässyt poneilla kilpailemaan. Ponin kautta siirryin myös ammattivalmentajan tallille hoitelemaan hevosia ja liikuttamaan niitä. Valmensin ponia rennosti ja harrastelin ammattivalmentajan luona siihen saakka kunnes lähdin opiskelemaan Kaustiselle 2019 syksyllä. Opintojen aikana olen päässyt suorittamaan C-ajoluvan ja toivottavasti pääsisin ajamaan kilpaa. Suhteeni poniraviurheiluun on se että on hienoa että lapsille ja nuorille on väylä päästä hevosten pariin. Siinä oppii hyvin perus asioita esim valjastusta, valmennusta ja hoitoa. Se luo turvallisesti hyvän pohjan nuorille oppia raviurheilusta ja kaikesta mitä laji sisältää. Lisäksi jos on kiinnostusta siirtyä hevosiin niin siihen on paljon matalempi kynnys poniraviurheilun kautta. Mielestäni poniraviurheilua pitäisi tuoda enemmän esille ja helpommaksi tavoittaa. Olisi hienoa löytää talleja ympäri suomen joista voitaisiin jollakin tapaa luoda ns. ravikoulu ratsastuskoulujen tapaan (niin kuin esimerkiksi Ypäjän Ravikoulu on tehnyt). On myös yksi tärkeä asia jota haluaisin tuoda ammattilaisille selväksi. Se että henkilöllä on poniraviurheilutaustaa ja on ajanut kilpaa poneilla on rikkaus. Sieltä opitaan paljon mikä valitettavasti unohdetaan usein joka huomataan starteissa hyvin huuteluna ja painostuksena huonompaan suoritukseen. Tässä lajissa kuuluu vetää yhtä köyttä ja haluaisinkin vahvistaa ammattilaisten näkemystä siitä että ponikuskit ja valmentajat osaavat myös ajaa kilpaa ja valmentaa. Lisäksi lajin hinnat ovat korkeita, olisi hienoa jos niitä saisi laskettua harrastustoiminnassa esimerkiksi sponsoreiden kautta niin että kaikilla olisi mahdollisuus alkaa harrastaa tätä lajia. Kuitenkin aika monella tulevalla ja nykyisellä ammattilaisella on poniraviurheilutaustaa ja sitä kautta me saammekin koko lajiin lisää porukkaa! Lisäksi olisi myös hienoa jos pystyttäisiin tukemaan ja auttamaan poniraviurheilusta hevosiin siirtyviä nuoria. Minulla on paljon kehitysideoita joka suuntaan joita olen itse huomannut että tarvisi tehdä ja toivonkin että pääsisin tätä kautta vaikuttamaan!

Sara Saarenpää, Rovaniemi, 18v.

Oon Sara Saarenpää kohta 18 vuotta täyttävä nuori Rovaniemeltä. Oon sosiaalinen ja piän ihmisten kanssa yhteistyön tekemistä tärkeänä Poniraviurheilu on tullut tutuksi Mäntyvaaran ravinuorten ja siskoni ja minun entisen oman ponin kautta jonka kanssa ajelin satunnaisesti kilpaa aikaisemmin. Meidän entisen ponin Misan kanssa puuhasteltiin mm. Mäntyvaaran ravinuorten pitämällä ponisynttäreillä ja muissa taphtumissa lasten kanssa. Poniraviurheilussa omasta mielestäni kehitettävää on

lasten ja nuorten yhteistyö radalla ja muulla ajalla sekä kanssakilpailijoiden kunnioitus toisiaan kohtaan. Mun mielestä olis tärkeää että poniraviurheilussa opittais tunnistaan erilaisia onnistumisia.

Emma Koukkari, Riihimäki, 22v.

Olen Emma Koukkari, 22 vuotias riihimäkeläinen. Olen tullut hevosten pariin aloittamalla pienenä ratsastuskoulussa, aika pian aloin käymään naapurin ravitallilla ja ratsastukseen kiinnostus loppui samantien kun ensimmäisen kerran kärkyille pääsi. Jossain kohtaa pihassa oli sitten oma talli jossa oli ensin raviponeja ja myöhemmin ne vaihtui hevosiin. Tällä hetkellä keskityn yhteen omaan ravuriin, mutta seuraan silti tiiviisti ponipuolta ja jatkan pian kuudetta vuotta riihimäen ravien nuorisovastaavana. Kehitettävää lajissa on mielestäni se, että lajia saisi tuoda vielä enemmän näkyviin ja sitä kautta myös arvostaa lajin harrastajia ja sen mahdollistavia vanhempia enemmän; poneihin käytetään kuitenkin sama aika ja raha kuin hevosiinkin. Sieltä tulevat myös tulevaisuuden ohjastajat ja valmentajat! Lisäksi laji tarvitsisi lisää mahdollisuuksia päästä harrastamaan pienemmällä kynnyksellä, kun kaikilla ei ole mahdollisuutta kylmiltään hankkia omaa ponia vaikka kiinnostus lajiin olisi todella suurta. Kilpailupuolella tarvittaisi kipeästi selkeä linja laukkasääntöihin! Lisäksi huomiota pitäisi kiinnittää kaista-ajoon sekä ajotapoihin kilpailun aikana.

Minttu Ranta, Rovaniemi, 23v.

Hellou. Olen Minttu Ranta, 23-vuotta. Kiinnostus raviurheiluun lähti jo varhain lapsuudessa, kun perheelläni on ollut hevosia aina. Lähdin mukaan nuorisoravitoimintaan ravihevosemme siirtyessä Rovaniemen raviradalle ravitalliin, ollessani 7-vuotias. Tällöin aloitin paikallisessa poniravikerhossa, jonka jälkeen ajoin poniravikortin heti sen vaatimassa iässä. Tänä päivänä ajan aktiivisesti kilpaa hevosilla ja toimin Rovaniemellä nuorisovastaavana. Omasta tallista löytyy tällä hetkellä kaksi hevosta. Poniraviurheilussa pidän erityisen tärkeänä yhteisöllisyyttä ja sitä, että kaikki ovat samassa arvossa, oli startteja alla 100 tai 0. Laji vaatii mielestäni lisää osoitusta juuri tälle ajatukselle, jota lisäämällä saamme mahdollisesti uusia harrastajia, sekä madallamme kynnystä lasten ja nuorten toimimiseen lajin parissa.

Jennifer Pasanen, Satakunta, 19v.

Heippa! Olen Jennifer Pasanen, 2001 syntynyt tyttö Satakunnan alueelta, hevosten sekä ponien parissa olen ollut siitä asti, kuin itse muistan, mutta virallisesti aloitin harrastuksen ratsastuskoululla ollessani 8 vuotias, ravikärpänen puri siinä kohtaa, kun yläasteella ystäväni vei minut tutustumaan heidän toimintaansa, joka koostui raveista, minulta kysyttiin tällöin että haluaisinko ajaa poniravikortin vuonna 2015, siitä tämä raviharrastus alkoi, kortin saannin jälkeen pääsin ajamaan muutamalla lainaponilla, kunnes sitten entinen valmennettäväni tuli kuvioihin, jonka kanssa pääsin etenemään enemmän, myöhemmin sitten tuli kuvioihin ensimmäinen oma Gotlanninruss tamma, jonka kanssa ollaan muutama startti päästy menemään.

Tänä vuonna ei olla päästy valitettavasti kilpailemaan erinäisten vastoinikäymisten vuoksi, mutta toivottavasti ensi vuonna päästäisiin taas takaisin kilparadoille.

Omasta mielestä kehittämisen varaa on siinä, että kanssakilpailijoita kunnioitetaan varikolla että startissa, usein kuulee valitettavasti sitä, miten hurjaa kielenkäyttöä/karjumista startin aikana ponilähdöissä saattaa olla, joka voi vaikuttaa valitettavasti kanssakilpailijoiden suoritukseen, sillä poni voi häiriintyä tästä. Ehdottomasti yksi parannus olisi vielä se, että näytetään nuoremmille sekä tuoreille kuskeille mallia, miten radalla käyttäydytään, eikä juuri annettaisi sitä kuvaa, että startissa karjutaan tai miten ohjaa/piiskaa.

Elna Vaittinen, Vihti, 15v.

Elna Vaittinen, 15v, Vihdistä.

Ravipuolelle tupsahdin 2017 kun suomenhevosellamme alettiin ajamaan tähdäten raviradalle. Sitä ennen ratsastin tavoitteellisesti islanninhevosilla, mutta nyt se on jäänyt vähemmälle. Tällähetkellä minulla on kilpatreenissä kaksi shetlanninponia. Parannettavaa mielestäni on ajotavoissa ja kielenkäytössä

Henriikka Rantanen, Janakkala, 18v.

Olen Henriikka Rantanen 18v Janakkalasta. Käyn lukiota kolmatta vuotta. Hevoset ovat olleen todella tärkeä osa arkea koko elämäni ajan. 10 vuotiaana menin poniravialkeiskurssille ja suoritin p-ajoluvan. Tällä hetkellä minulla on yksi oma russi, jota treenaan. Ensimmäinen oma shettis jäi juuri tänä syksynä viettämään ansaittuja eläkepäiviä. Lisäksi olen ajanut pari lähtöä äidin lämminverisellä, jota laittelemme yhdessä. Mielestäni on tärkeää panostaa poniraviurheilijoiden tasa-arvoisuuteen. Jokainen harrastaja on tärkeä ja sitä pitäisi näyttää myös ulospäin! Lisäksi on erityisen tärkeää pitää kilpailupaikalla ja kilpailutilanteissa ponien käsittely ja omat käytöstavat asiallisena. Lähdöissä kuulee aivan liikaa todella törkeää kielenkäyttöä ja huutamista, johon pitäisi puuttua.

Jenna Peltola, Jokioinen, 15v.

Moi, oon Jenna Peltola! Iältäni olen 15, 2005 vuonna syntynyt. Minulta löytyy 6 ponia, joista 5 ajetaan kilpaa. Pikkusiskoni kanssa yhdessä treenaataan poneja. Kiinnostukseni sai alkunsa kun minulle ostettiin Sillanpään Fanni sillä innostuin kotona ajamaan ja siitä se sit lähti että ponikortti pitää saada että pääsee kilpaa ajamaan. Suhteeni poniraviurheiluun on hyvä. Mielestäni poniraviurheilussa pitäisi kehittää kannustamista toisia kohtaan, ihmiset on niin kateellisia jos toinen pärjää paremmin

Pinja Lännenpää, Espoo, 16v.

Pinja Lännenpää 16 vuotias Espoosta. Olen ollut ravipuolella nyt neljä vuotta, sitä ennen ollut ratsujen kanssa paljon tekemisissä. Minulla on kolme omaa valmennettavaa ponia, joita treenaan ja kilpailutan säännöllisesti. Opiskelen hevosenhoitajaksi Ypäjän hevosopistossa, mutta suoritan opintoja koulutussopimuksella Vermon ravikoululla, josta koko ravi innostukseni on saanut alkunsa. Nutokun kautta toivon voivani vaikuttaa ja saada nuorten äänen paremmin kuuluviin. Kehittämistä lajissa mielestäni olisi yhteishenki, toisten arvostus ja kunnioitus sekä tasa-arvo poni ja hevospuolen välillä.

Riia Laine ,Loppi , 17 v

Raviurheilu on ollut aina osana elämäni vanhempieni tallin kautta. Isäni ajaa omilla hevosilla kilpaa ja olenkin pienestä asti ollut hänen mukanaan treenilenkeillä ja ravireissuilla. Poneilla kiinnostuin ajamaan isosiskoni jalanjäljissä ja pitkään harjoittelinkin hänen kilpaponillaan ennen oman ponin hankintaa. Kilpaa olen ajanut poneilla vuodesta 2015 ja 2020 kesällä ajoin myös c-ajoluvan. Pikkuhiljaa olen siirtymässä hevosiin, mutta haluan olla mukana kehittämässä näin hienoa harrastusta, joka raveista innostuneille nuorilla on. Haluan harrastuksen olevan jokaiselle mukava ja kilpailupaikalla kavereiden kunnioitus on ensiarvoisen tärkeää. Yhtäkään lähtöä emme pääsisi ajamaan ilman kilpakumppaneit